

sie działania Ministra Reform Rolnych i o organizacji urzędów i komisji ziemskich, winny być przekazane właściwym powiatowym urzędem ziemskim.

§ 51. Powiatowe urzędy ziemskie, przy załatwianiu spraw, winny się stosować do odnośnych przepisów, zawartych w Ces. rozporządzeniu z dnia 9 sierpnia 1915 r. o pozbywaniu gruntów rolnych i leśnych (austr. Dz. U. P. № 234) i w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 lipca 1916 r. (austr. Dz. U. P. № 227).

§ 52. Zgodnie z § 2 i p. 2 § 5 (cyt. Ces. rozp.) nie podlegają właściwości powiatowych urzędów ziemskich, lecz należą do kompetencji właściwych okręgowych urzędów ziemskich, jako I instancji, sprawy przeniesienia prawa własności:

- a) gruntów, wpisanych do ksiąg gruntowych dla większych posiadłości przy sądach okręgowych (dominikalnych);
- b) gruntów, które jakkolwiek są wpisane do ksiąg gruntowych dla mniejszych posiadłości, lecz należą do właścicieli większych posiadłości, lub z tychże posiadłości przez wyłączenie przeniesione zostały na ich imię do ksiąg gruntowych przy sądach powiatowych (rustykalnych);
- c) działek (gospodarstw), powstałych z parcelacji posiadłości ziemskich, do których zastosowano ograniczenia (o niepodzielności) w myśl art. 33 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. № 70, poz. 462).

Do art. 34.

§ 53. Prawa i obowiązki Komisji Kolonizacyjnej na mocy rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 25 czerwca 1919 r. o ustanowieniu Urzędu Osadniczego (Tyg. Urz. № 27) przeszły do właściwości b. Urzędu Osadniczego w Poznaniu, przeto wraz z zakresem działania tego urzędu przechodzą na właściwe okręgowe urzędy ziemskie i urzędujące przy nich okręgowe komisje ziemskie—stosownie do właściwości.

§ 54. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

282.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 19 marca 1924 r.

w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki, oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Na mocy art. 33 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, art. 15 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli oraz art. 23 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13 poz. 137—139) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania podań o patenty na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli tudzież o ochronę znaków towarowych, zgłaszanych do Urzędu Patentowego Rz. P. na zasadzie art. 33 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, art. 15 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli oraz art. 23 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13 poz. 137 — 139), przedłużony ostatnio rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 204) dla obszaru b. zaboru rosyjskiego do dnia 31 marca 1924 r., przedłuża się dla tegoż obszaru do dnia trzydziestego kwietnia tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1924 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

283.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 17 marca 1924 r.

w przedmiocie częściowego podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 470), oraz na podstawie § 16 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 stycznia 1924 r. o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 9, poz. 90) zmienia się w punkcie 1) słowo „dwieściekrotnie” na „sześćsetkrotnie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1924 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

284.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 18 marca 1924 r.

w przedmiocie ogłoszenia przepisów tymczasowych o kosztach sądowych.

Na zasadzie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 154) ogłasza się tekst przepisów tymczasowych o kosztach sądowych z dnia 18 lipca 1917 roku (Dz. Urz. Dep. Spraw. 1917 r. № 1 poz. 7 dz. 1) w brzmieniu obecnie obowiązującym z uwzględnieniem zmian dokonanych:

- 1) dekretem z dnia 9 grudnia 1918 r. (Dz. P. P. P. № 20, poz. 57),
- 2) ustawą z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 194),
- 3) ustawą z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 106, poz. 770),
- 4) ustawą z dnia 17 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 417),
- 5) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 154).

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Załącznik do rozp. Min. Spraw.
z dnia 18 marca 1924 r. poz. 284.

PRZEPISY TYMCZASOWE O KOSZTACH SĄDOWYCH.

DZIAŁ I.

O kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Oddział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. W miejsce odpowiednich artykułów rosyjskiej ustawy postępowania cywilnego (wyd. r. 1914 r.), a w szczególności w miejsce rozdziału XV księgi I (art. 200—201), działu IV księgi II (art. 839—890), art. 161^b w części dotyczącej wpisu sądowego i opłaty arkuszowej, art. 161¹², 1510 oraz art. 190 i 800 z wyjątkiem pierwszego ich ustępu — obowiązują przepisy następujące.

Art. 2.¹ Koszta sądowe w sprawach cywilnych są:

- 1) wpis,
- 2) opłata od podań,

- 3) opłata od wezwań,
- 4) opłata kancelaryjna i
- 5) koszty postępowania w sprawie.

Art. 3. Opłaty stemplowe przy postępowaniu sądowym pobierane nie będą. Dokumenty składane przez strony w postępowaniu sądowym podlegać będą opłacie stemplowej tylko wówczas, gdyby tejże opłacie podlegały i bez korzystania z nich w tym postępowaniu.

Art. 4. Nieuiszczenie kosztów sądowych pociągnie za sobą skutki przewidziane w ustawie postępowania cywilnego.

Oddział II.

O wpisie.

Art. 5. Wpis jest dwojaki:

- 1) stosunkowy i
- 2) stały.

Art. 6. Wpis stosunkowy dzieli się na:

- 1) główny i
- 2) dodatkowy.

Art. 7. Wpis stosunkowy główny pobierany będzie:

- a) w ilości 3% od wartości: każdego powództwa głównego, powództwa wzajemnego, zawierającej samodzielne żądanie interwencji osób trzecich, opozycji przeciwko wyrokowi zaocznemu, podań o wykonanie wyroków zagranicznych i sporów wynikłych w postępowaniu działowym prowadzonym w drodze incydentalnej;
- b) w ilości 3% od skarg apelacyjnych;
- c) w ilości 3% od skarg o uchylenie wyroku (art. 185 i 792 u. p. c.).

Art. 8. Wpis stosunkowy główny w ilości odpowiadającej połowie wpisu określonego w art. 7 i 10 niniejszej ustawy, pobierany będzie od podań o nadanie aktom klauzuli egzekucyjnej (art. 161^b i 365¹ u. p. c.), od postępowania wykonawczego, od podań o nadanie klauzuli egzekucyjnej lub unieważnienie wyroku sądu polubownego, od wniosku petenta o unieważnienie tytułu przewidzianego w art. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. № 67, poz. 406), licząc od wartości nominalnej utraconych tytułów.

Art. 9. Wpis stosunkowy dodatkowy w ilości jednej czwartej wpisu głównego pobierany będzie od interwencji niezawierającej samodzielnego żądania, od przypozwania do sprawy osób trzecich, tudzież od wszelkich skarg incydentalnych, z wyjątkiem ulegających opłacie wpisu stałego.

Art. 10. Jeżeli wartość powództwa lub jego części w chwili wytoczenia nie da się ściśle określić, lub wogóle oszacowaniu na pieniądze nie ulega, wpis główny od nieokreślonej części powództwa oznaczy początkowo w sądzie okręgowym przewodniczący sądu w ilości od 15 do 700 złotych, a w sądach pokoju sędzia w ilości do 15 złotych. O oznaczeniu